

Uzavírání cest 2001

aneb

... zase jeden konec...

Uzavírání cest

17.11.2001

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	4594	0	0	0,1

Sobota 17.listopadu

Sraz je stanoven na 8.00 hodin ráno. Vstávám v 7.15. Na teploměru je 0,4 °C. Snídám a navlékám na sebe několik vrstev oblečení. A pak vyrážím na stadion. Už je tady Dig, Martin a Jarda nádražák. Dig opravuje zrcátko, které mu vypadlo při návratu z minulé výpravy. Do toho přijíždí Marcela. Jestli jste pečlivě četli zprávu z minulé výpravy, Dig se tam rozčiloval nad opravami na poslední chvíli. No nic. Ve 3/4 na 9 vyrážíme. Chybí nám Pavel, který včera odřekl, Lenka, která jako podmínku účasti udala pěkné počasí a teplo a Michal, který tu není neznámo proč. Ale protože taky mumlal něco o teplém počasí, které dneska rozhodně nehrozí, tak asi nemá cenu na něj čekat. Nejdříve ale jedeme do samošky nakoupit nějaké pití, Tatranky na cestu a jiné mňamky.

Tak, nakoupeno, zabalené, můžeme vyrazit. Hele, támhle se k nám blíží nějaký magor na kole. No, to musí být blb. Vyjíždět v takové zimě. A není to zas tak úplněj blb, je to Michal... No nazdar. Má 45 minut zpoždění. Ale je pravda, že to u něho bývá zvykem. Prej psal Martinovi v 7.45 SMS, že právě vstal a že pomalu míří na stadion. Jenže Martin si nějak nezapnul mobil. No nevdá. Tak Michale, ještě rychle nakoupit a jedeme!

Je strašná zima. Brrrrr! Jedeme kolem benzínky u Korandy a pak z kopce u Malešic. 3x brrrrrrrrrr! Všude kolem leží mlha a není teplo. Ve Štěrboholech Martin v zatáčce nezvládl náledí a už to vypadalo, že si ustele na asfaltu. Inu, nějak jsme na kola neobuli zimní pneumatiky. Ale Martin je velmi šikovný a tak to nějakou náhodou ustál.

V Dubči jedeme speciální zkratkou kolem hřbitova, která je jednak delší a jednak méně pohodlná oproti klasické cestě kolem samošky. Ale aspoň je to změna. Jinak se neděje nic mimořádného. Až v Královicích kluci nezvykle odbočují. Co to? Že by je omrzelo výjezd přes Babice a Babičky? A co má znamenat ten kopec nahoru? Je pravda, že mluvili o nějaké speciální vložce, ale o horském výstupu se nezmiňovali. Než jsem tohle všechno domyslela, jsme nahoře.

Mrk.

Jste na začátku 2. stránky poslední zprávy z letošní sezóny.

Ne že by byl ten kopec tak krátký, ale vlivem zimy Markéta přemýšlí pomaleji. A to i přestože svítí sluníčko a je o poznání tepleji.

DIG.

Zastavili jsme. Nevím proč, protože já tu nic tak extrovního nevidím. Aha, tohle je důvod. Je tu ulice ke mně. Přesněji „K Markétě“. Óóó, jak jsem populární!

Musíme si to užít. Na počest ulice „ke mně“ zahajujeme sušenkovou pauzu. Michal zase cosi vypráví, Jarda mu do toho vstupuje, no to je guláš. Ještě nahlédneme do mapy. Kus od nás je nějaké Hradiště a u Sv. Markěty má to být kostel. Jedeme se podívat na to, co to je.

Tady se uzavírá 2. stránka zprávy z výpravy „Uzavírání cest“.

Jste na začátku 3. stránky poslední zprávy z letošní sezóny.

Věže obojího trčí do výšky a jsou vidět zdaleka. Vždycky, když jsme kolem jeli, tak jsme si slibovali, že se sem jednou zajedeme podívat. Tak jsme tady.

Po prohlídce jedeme dál. Vracíme se na silnici do Královic a pokračujeme po trase Babice, Babičky, Doubek ...

Docela to jede. Svítí sluníčko a ač to zní neuvěřitelně, docela se otepluje. Dokonce bude pár nad nulou. Podle Digova palubního teploměru je +3,7 °C. Přijíždíme do Babic. Mají tu rybníček uprostřed návsi a na jeho hladině led. To je vám takovej zdroj zábavy..

Tady se uzavírá 3. stránka zprávy z výpravy „Uzavírání cest“.

Jste na začátku 4. stránky poslední zprávy z letošní sezóny.

Jedeme dál. Pořád se držíme trasy a v pohodě se posunujeme sluncem nasvícenou krajinou. Už nám není zima. Ne, že by se tak oteplilo, ale zahřáli jsme se jízdou. Aha, ještě jsem se vlastně nezminila, kam to dneska vůbec jedeme. Tak pro úplnost: Dnešním cílem je konečně nalezení a dobytí hradu Šember. Zatím našim nájezdům odolal.

Tady se uzavírá 4. stránka zprávy z výpravy „Uzavírání cest“.

Už jsme se o to pokusili čtyřikrát. Jednou jsme se tam vydali s Digem sami dva na kole v rámci zimní vyjíždky, ale přepadla nás hustá vánice. Podruhé jsme tam spolu zamířili při mé výukové lekci řízení motorových vozidel. Bohužel při těchto dvou pokusech se nám ani nepodařilo objevit, která turistická značka k hradu vede. On je totiž v mapě zakreslen stranou úplně všeho. Vypadá to, že je jen tak v lese a nevede k němu žádná cesta.

Pak jsme se do Černých lesů vydali s Pavlem Dolanským. Našli jsme nějakou cestu, která by k němu mohla vést, ale někde jsme pravděpodobně špatně odbočili, a i když Pavel vybíhal na každý kopeček, neustále jsme se vraceli a hledali, zase nás čekal neúspěch.

Pak jsme do hledání zapojili i ostatní členy bandy, respektive pouze Martina a Terku, pro kterou to byla první vyjížďka před začátkem jejího působení v Hell s.

V hospodě v Doubravčicích jsme se dozvěděli, kde přibližně hrad je, přesněji řečeno byl, a kterou cestu máme použít. Ale nějak jsme to minuli. Pokoušeli jsme se doptat místních charařů, ale ti nás od hledání odrazovali, že tam stejně už nic nezbylo, jenom cedule, že tam kdysi stával hrad. Ale než jsme se pokusili o další hledání na přilehlých kopcích, spustila se bouřka a pořádně slejvák a my jsme byli v minutě promoklí až na kost. A první vhodnou cestou jsme se vydali zpátky do civilizace a do Prahy. A tak jsem pojala podezření, že nám dobytí hradu není přáno, ba co víc, že je nám v tom z neznámých důvodů nějakými vyššími silami dokonce i bráněno.

Jsmo v Doubravčicích připraveni na pátý pokus. Chceme jet na Šember přímo odsud a ne klesnout dolů do údolí a pak se zase škrábat nahoru. Podle mapy tu taková možnost je. Ale v realu je cesta rozmoklá a rozbředlá a bahno se lepí na kola. To ne, to by nešlo. Vracíme se na silnici a poslušně pojedeme dolů a pak zase nahoru.

Nebylo by od věci, kdyby tu byla nějaká hospoda. Jedna tu je, stojíme přímo u ní, ale je zavřená. Asi kvůli dnešnímu státnímu svátku. Jedeme tedy na Šember. Ale cestou, ještě v Doubravčicích, jsme našli ještě jednu restauraci. Brzdíme u ní a parkujeme kola. Martin jde na průzkum.

Jste na začátku 6. stránky poslední zprávy z letošní sezóny.

Tak bohužel se tu nevaří, protože jim zrovna, jak na potvoru, neteče voda. Grrrrr! Jsem zklamaná! Mám totiž docela hlad.

Jedeme dál. Teď už je jasný, že musíme maličko pozměnit trasu a jet do K.N.Č.L. na jídlo. Sjíždíme po silnici do údolí - je da, nějak se ochladilo... Najíždíme na žlutou turistickou značku. Je tu taky bahno, ale nelepi. Jedeme pomalu do kopce. Jak si tak funíme, předjíždějí nás cvalem koně. Zažitek nic moc. Zvlášť když jezdkyně nevezly na vědomí naší přítomnost.

Po jednom kilometru začíná závěrečné stoupání. Přišlo rozhodnutí z nejvyšších míst nechat kola tady a dál pokračovat po svých. Ne, že bych snad někdy chtěla napadat rozhodování našich špiček, ale na rozdíl od některých jiných je tohle dost dobrý nápad. Parkujeme kola u stromu a zbytky hradu jdeme najít pěšky.

Jdeme po ž.t.z. a rozhlížíme se po lese. Zase to vypadá, že to nenajdeme.

Tady se uzavírá 6. stránka zprávy z výpravy „Uzavírání cest“.

Jste na začátku 7. stránky poslední zprávy z letošní sezóny.

Pak si Dig všiml, že je listí, pokrývající celý les, v jednom místě nějak více vyšlapané. Jdeme tudy a po pár desítkách metrů je na srůmě turistická značka „konec trasy, hrad“.

Tak to je asi ono. No nic moc. Jsou tu kolem nějaké valy a šutry porostlé mechem. A stopy po ceduli, která asi informovala o přítomnosti zbytků hradu. Martin si všiml, že šutry jsou hranaté a že tedy asi opravdu pochází z nějaké intenzivní lidské činnosti. Například stavby hradu. Takže: **hrad Šember je s definitivní platností dobyt!**

Vracíme se zase dolů ke kolům a potom nás Dig nahnal na romantickou zastávku k lávce přes místní potok. No tak jo. Nakonec to tu není zas tak ošklivý.

Po dostatečném vykochání se jedeme zpátky na silnici. Po ní stoupáme do K.N.Č.L. A tam jdeme do občerstvovací stanice.

Při závěrečném manévru nájezdu před hospodu jsem neopatrně najela na obrubníček z dlažebních kostek a málem jsem slítlá. Ustála jsem to, ale za cenu naraženého kolena. Toho levého, přesně roho, co mě bolí dost často otravuje.

V hospodě mají spoustu druhů jídla. Objednáváme si každý na co máme chuť, k tomu grogy a čaje atd. Marcela ještě gríotku a Jarda zelenou. Nějak se po požití rozhovořil a vypráví historky z vandrů, výjezdů a ze života. Málem se u toho válime smíchy. Je tu pěkně. Blíží se 16tá hodina a chtělo by to pomalu myslet na návrat do Prahy.

MRK.

Tak jsem snědla svůj výborný oběd a s prohlášením, že nejsem zdejší, ale pouze dojíždím, jsem dojedla po Markétě knedlík a zelí. Samozřejmě se mi všichni smáli. Nakonec jsem si ještě objednala a snědla talíř krocket s kečupem. Zaplatili jsme. Vyšli jsme ven a další naše cesta vedla do nedaleké cukrárny. Poté co jsme zatečkovali, jedeme domů. Je docela zima.

MCL

V cukrárně nás uchvátilo všechno možné, ale nejvíc modrá polokoule složená z jakési neznámé hmoty. Michal si jí odvážně dal a potom do ní pořád štouchal prstem a měl hroznou legraci z toho, jak se kvrdlá. I mně bylo dovoleno hmotu prstem vyzkoušet. Bylo to něco na bázi žu-žu.

Mrk.

Z K.N.Č.L. odjíždíme po hlavní a druhou odbočkou doprava. Mělo by to tu navazovat na trasu. Mělo. Bohužel tomu tak není.

Projeli jsme Kozojedy a silnice se stáčí směrem pryč od Prahy. Stmívá se. Než jsme se nadáli, ocitli jsme se na křižovatce, u níž je domeček se zahrádkou a na ní se pasou kozy a ovečka. Ano. Tady už jsme dneska byli. No co se dá dělat, pojedeme do Doubravčic a teprve tam se napojíme na trasu. Sjíždíme kopec k rozcestí na Šember. Jede to pěkně, ale je zima. Oboje se změnilo při výjezdu protikopce. Je tma. Palubní teploměr ukazuje 0,4 °C. Projeli jsme Doubravčice a míříme na Masojedy, Přišimasy, Škvorec, Květnici a Sibřinu. Jede se dobře, protože je cesta většinou z kopce. Panuje dobrá nálada, kecáme o všem možném. V Sibřině zastavujeme na závěrečný čaj.

Tak jsme si odpočinuli, ohřáli, napili se a zase jedeme. Koloděje, Dubeč, Štěrboholy, Malešice, Žižkov. Jelo se báječně, nálada byla skvělá a nestalo se nic mimořádného. Před výjezdem na stadion se loučíme s Jardou, Martinem a Michalem. Markéta a já zakončujeme výjezd u bazénu. Marcela po zastávce na WC bude ještě pokračovat 12 km na Libuš. Tak tím končí poslední letošní výprava. Doufám, že příští rok budeme zase pokračovat, a že se bude dařit lépe.

DIG.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	51	4683	88,8	16,8	0,3

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

Šest uzávěrů...: Martin, Já (Dig), Markéta,
Michal, Marcela, a Jarda

89 km

Pokud bude nějaké příště, tak nejspíš
Otevírání cest 2002

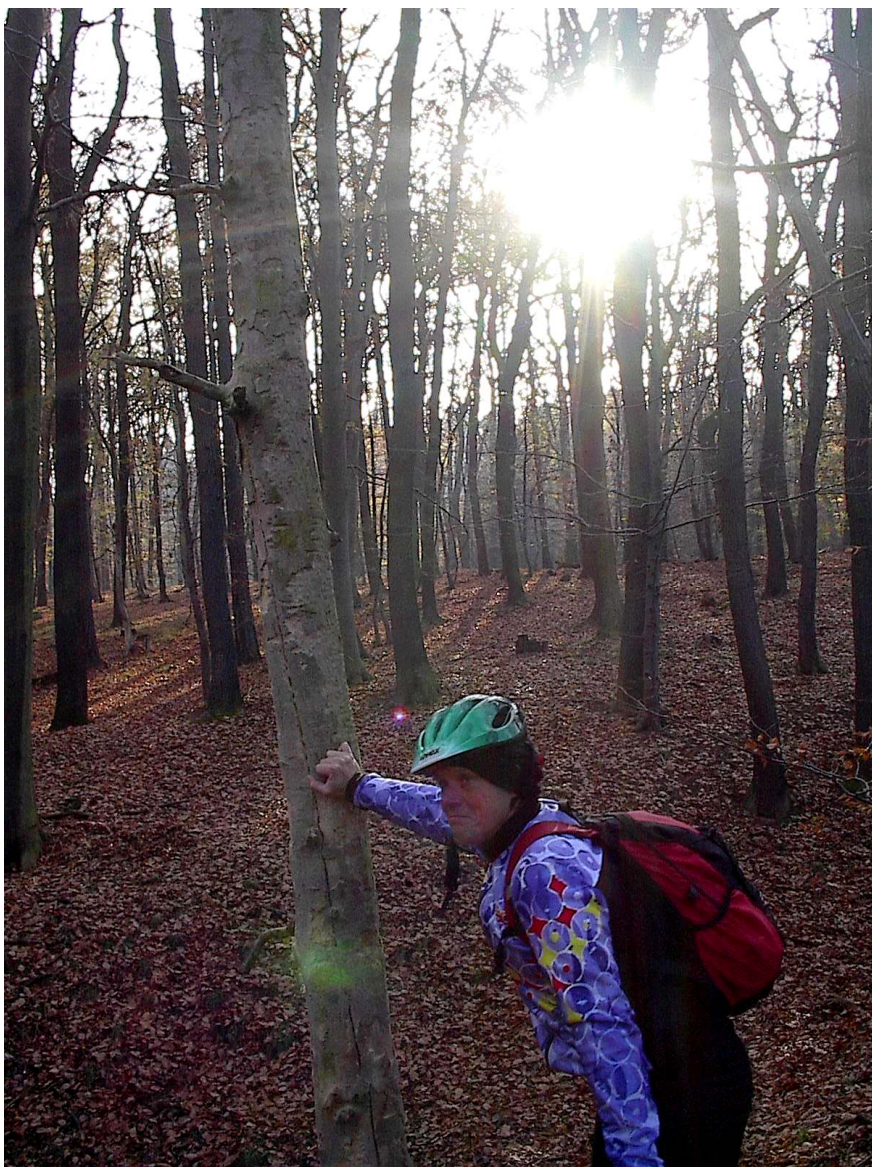
Trasa výpravy		
Praha Žižkov	Kozojedy	Štěrboholy
Malešice	Doubravčice	Malešice
Dubeč	Masojedy	Žižkov
Babice	Příšimasy	
Babičky	Škvorec	
Doubek	Dobročovice	
Doubdavčice	Sibřina	
Hrad Šember	Květnice	
Kozojedy	Koloděje	
K.N.Č.L.	Dubeč	

Tak to je ze zpráv pro letošek všechno. Takže povzdech na závěr:

Ti, kdo sledují pravidelně naše povídání, si jistě všimli, že to letos bylo nějaké všelijaké. Bez větších potíží proběhla mimořádná výprava „Uzavřená“. Tam se nestalo nic zvláštního a všechno proběhlo v klidu. Na „Uzavírání cest“ bylo také dosaženo cíle. A to je kompletní výčet úspěšných akcí. „Otevírání cest je poznamenáno poměrně ostrou roztržkou mezi mnou a Lenkou. Ve zprávě je toho jen náznak. „Velikonoce“ jsem odpískal den před ukončením pro nepřízeň počasí a zaplatil 1000,- Kč jako drážhubné při účasti na dopravní nehodě. Na výjezdu „Do bláta“ jsem se podepsal přeceněním našich možností co se denní kilometráže týká. Na „Narozeninách“ se mi před očima utopila dívka ve Vltavě. Během „Předletní“ jsem si užíval soustavného vrčení Marcely, která tvrdila, že se cítí být přetížena. Na „Poklasifikační“ se rozsekala Lenka a to doposud z neznámé příčiny. „Expedice“ byla jedno velké fiasko. Od přecenění našich sil, přes chybnou přípravu navigace, až po špatné počasí. „Daniely“ byla odvolána. „Svatováclavská“ zrušena. „Jab´kopad“ jsem díky mé schátralosti málem nepřežil. Výprava „Na dušičkýýý!!!“ byla jedna velká porucha. Zejména mého kola, čímž se zvlášť pro mě stala velmi stresující. O „Uzavírání cest“ jsem se už zmínil.

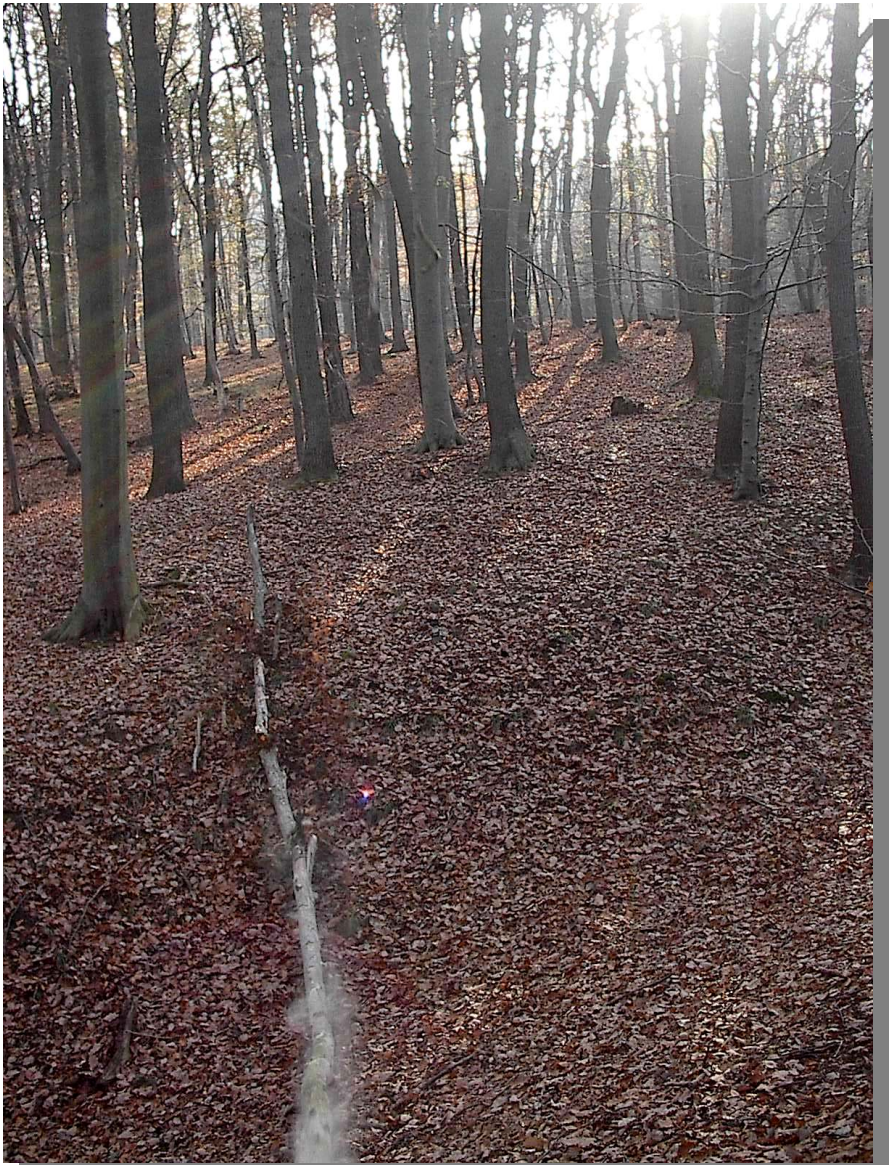
Takže současná situace vypadá asi tak, že bych měl pomýšlet buď na odchod nebo na zrušení Hell´s,. Zatím to nechám otevřené. Tak a konec,

DIG.

Tady se Jarda opřel o strom

Jste na začátku 12. stránky poslední zprávy z letošní sezóny.

a takhle to dopadlo!

Tady se uzavírá 12. stránka zprávy z výpravy „Uzavírání cest“.

Jste na začátku 13. stránky poslední zprávy z letošní sezóny.

© Hell´s Tour+ 2001
„Dig“ & „Mcl“ & „Mrk“
Neprodejné

Tady se uzavírá 13. stránka zprávy z výpravy „Uzavírání cest“.